

สรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยที่ได้กล่าวมาพบว่า ปัญหาด้านการสาธารณสุขเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของน้ำเสีย ขยะมูลฝอย กลิ่นเหม็น เสียงดัง ความสั่นสะเทือนที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ แต่ละประเภทของมนุษย์ ได้กลายเป็นผลสะท้อนอันก่อให้เกิดผลร้ายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ด้วยกันเอง รัฐได้พยายามเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาเหล่านี้โดยการใช้อำนาจเข้ามาจำกัดการใช้สิทธิบางประการของประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ด้วยการออกกฎหมายมาใช้บังคับ โดยกำหนดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว โดยการใช้อำนาจในทางปกครองและทางยุติธรรม เช่น การออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งทางปกครอง เพื่อใช้บังคับแก่ประชาชนในเขตพื้นที่การปกครองของตนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบและความสงบเรียบร้อย และหากพบเห็นการกระทำความผิดหรือการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก็มีอำนาจที่ออกคำสั่งทางปกครองสั่งให้ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง หรืออาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการจับกุม ยึด อาัยศ และเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดได้ แต่กฎหมายได้จำกัดอำนาจในการเปรียบเทียบไว้ให้มีอำนาจเปรียบเทียบเฉพาะความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แต่ถ้าเป็นความผิดที่มีโทษเกินกว่าอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะทำการเปรียบเทียบ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายต่อไป และเมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนแล้วก็จะส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อพิจารณาใช้ดุลพินิจในอันที่จะทำการเปรียบเทียบ หรือจะให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีฟ้องร้องผู้ต้องขังศาลยุติธรรมต่อไปก็ได้ นอกจากนี้ราชการส่วนท้องถิ่นยังมีอำนาจในการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่ง เช่น ตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามมาตรา 31 บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการดังกล่าวปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่

ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ นอกจากนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ยังมีอำนาจที่จะใช้มาตรการบังคับในทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เพื่อบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขได้อีกด้วย

จากที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นกับเจ้าพนักงานตำรวจในฐานะพนักงานสอบสวน ตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขนั้น มีความเกี่ยวเนื่องกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันได้แก่อำนาจในการสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจ ในฐานะพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำการจับกุมผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีอำนาจที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดดังกล่าวต่อไปได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจตามมาตรา 85 เนื่องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ใช้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องเข้าร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด อันทำให้เกิดความไม่เป็นเอกภาพและขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข โดยที่เจ้าพนักงานตำรวจไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น แต่เป็นข้าราชการจากส่วนกลางซึ่งรับนโยบายในการปฏิบัติงานโดยตรงจากส่วนกลาง ดังนั้นในการปฏิบัติหน้าที่จึงมักไม่ให้ความสำคัญในการบริหารงานของท้องถิ่น และประกอบกับงานในอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจในปัจจุบันนี้ ปริมาณงานในหน้าที่ของพนักงานสอบสวนมีมากอยู่แล้ว เช่นการสืบสวนจับกุมและการสอบสวนคดีอาญาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาทุกประเภท ที่กฎหมายไม่ได้กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้บังคับใช้ไว้เป็นการเฉพาะ และรวมทั้งในด้านการรักษาความมั่นคงของชาติ การจราจร การอารักขาบุคคลสำคัญ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายของราชการส่วนท้องถิ่น โดยเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นข้าราชการจากส่วนกลางไม่เกิดผลบังคับอย่างแท้จริงและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของท้องถิ่น ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายและของท้องถิ่นอย่างแท้จริง จึงน่าที่จะให้ราชการส่วนท้องถิ่นเข้ามาแบ่งเบาภาระ ในดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข ซึ่งความผิดตามกฎหมายดังกล่าวนี้ เป็นความผิดที่ถือว่าเป็นคดีเพียงเล็กน้อยมีโทษปรับหรือจำคุกไม่มาก เมื่อเทียบกับความผิดตามกฎหมายอาญาอื่น ๆ ถ้าให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสอบสวนในความผิดตามกฎหมายดังกล่าวแล้วน่าจะเป็นผลดีและเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการปฏิบัติหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข เพื่อให้ประโยชน์กับประชาชนโดยส่วนรวมต่อไป

ส่วนหน้าที่และอำนาจในทางปกครอง โดยการออกข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อใช้บังคับ ในท้องถิ่นนั้นกฎหมายได้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดท้องถิ่น กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา 31 บางกิจการหรือทุกกิจการ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ ซึ่งกรณีดังกล่าวการควบคุมราชการส่วนท้องถิ่นโดยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคนั้น ยังขาดกลไกในการกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมาย ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ในอันที่ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคจะใช้อำนาจตามกฎหมายเข้ามา ดำเนินการแทนองค์การส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่ท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากถูกจำกัดด้วยอำนาจตามกฎหมายในเรื่องการกำกับดูแล ซึ่งต้องมีกฎหมายบัญญัติ ให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ และเนื่องจากผู้บริหารหรือผู้ปกครองราชการส่วนท้องถิ่นนั้นมาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นการใช้อำนาจบริหารและปกครองราชการส่วนท้องถิ่น จึงอาจถูกรอบงำ โดยอิทธิพลแอบแฝง หรือด้วยผลประโยชน์ทางการเมืองและกระแสสังคมในบางโอกาส ซึ่งในกรณีที่เมื่อมีการใช้อำนาจในการพิจารณาออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งตามกฎหมาย เกี่ยวกับการสาธารณสุข และระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งที่จะออกมาใช้บังคับในท้องถิ่นนั้น อาจจะก่อให้เกิดปัญหาที่อาจนำมาซึ่งความขัดแย้งกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เช่น ก่อให้เกิดภาระหน้าที่แก่กลุ่มบุคคลหรือประชาชนในท้องถิ่นในการประกอบกิจการใด ๆ หรือ อาจไปกระทบต่อการใช้สิทธิบางประการของกลุ่มบุคคล หรือประชาชนผู้ประกอบกิจการ และราชการส่วนท้องถิ่นได้ตัดสินใจที่จะไม่ออกข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง ของท้องถิ่น เพื่อนำมาบังคับใช้ในการควบคุมกิจกรรมของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ทั้งที่กิจกรรม นั้นเป็นกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ สุขภาพอนามัยของประชาชนหรือชุมชนได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจากกลัวความขัดแย้งหรือผลกระทบ จากการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นตามมาในภายหลัง ผลที่ติดตามมาก็คือ รัฐจะไม่สามารถบังคับใช้ กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข บางฉบับ เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 63 ที่บัญญัติว่า "ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ตามมาตรา 60 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเข้าดำเนินการแทนได้ เมื่อได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบแล้ว" ซึ่งกรณีดังกล่าวกลไกของกฎหมาย ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 นั้น ได้กำหนดให้ราชการส่วนภูมิภาคโดยผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจในการ

ควบคุมกำกับดูแลการดำเนินการของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 60 ด้วยการเข้าดำเนินการแทนท้องถิ่นได้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร แต่ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 นั้น เป็นกรณีที่ท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ และไม่มีบทบัญญัติในมาตราใดในพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดให้ราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค มีอำนาจในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นแทนท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน ในกรณีที่ท้องถิ่นไม่ออกข้อกำหนดตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

5.1 บทสรุป จากการศึกษาดังกล่าวมาสรุปว่า กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่บังคับใช้อยู่ในขณะนี้ยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการควบคุมกิจกรรมของประชาชน เพื่อป้องกันการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เนื่องจากขาดเอกภาพในการบริหารงานและขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่น งานในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามปัญหาความเดือดร้อนรำคาญของประชาชน ตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขดังกล่าวจึงยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีแต่อำนาจในการจับกุมแต่ไม่มีอำนาจในการสอบสวน แม้ว่าจะมีกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการสอบสวนและมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงเฉพาะบางท้องถิ่นเท่านั้น และตามกฎหมายดังกล่าวนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนได้เนื่องจากพนักงานอัยการมีความเห็นว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว ไม่มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายดังกล่าวได้แก่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และการกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นในกรณีการใช้อำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อออกข้อกำหนดท้องถิ่นกำหนดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของท้องถิ่นเท่านั้นและเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจเพื่อให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติหรือการตัดสินใจกระทำการใด ๆ ภายในขอบเขตที่กฎหมายได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของท้องถิ่น โดยส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค ไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปตัดสินใจ หรือวินิจฉัยสั่งการให้องค์กรส่วนท้องถิ่นกระทำการตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสมได้ ซึ่งกรณีนี้ถ้าท้องถิ่นไม่ออกข้อกำหนดท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่แล้ว กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกมานั้น ก็ไม่สามารถใช้บังคับในท้องถิ่นได้ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวสมมติฐานที่ว่า แม้จะมีกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขออกมาใช้บังคับแล้ว

เป็นจำนวนมาก และมีองค์กรซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวนั้นอยู่หลายองค์กรก็ตาม เช่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ หน่วยงานแต่ละองค์กรของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาป้องกันและปราบปรามปัญหาดังกล่าว ก็ยังไม่สามารถที่จะขจัดปัดเป่า หรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนรำคาญของประชาชนให้หมดลงไปได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากความไม่ชัดเจนและความไม่เป็นเอกภาพของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมถึงประสิทธิภาพขององค์กรที่บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวข้างต้น ปัญหาดังกล่าวจึงยังไม่ได้รับการแก้ไข และไม่สามารถยุติปัญหาความเดือดร้อนรำคาญของประชาชนลงได้ เป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขดังกล่าวขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรปรับปรุงกลไกของกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นเอกภาพและความชัดเจนของเนื้อหาแห่งกฎหมาย หน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย หรือความสัมพันธ์ขององค์กรของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ความเดือดร้อนของประชาชนได้รับการแก้ไขเยียวยาได้อย่างแท้จริง

ปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไขคือ ต้องให้มีความชัดเจนและมีความเป็นเอกภาพในบทบัญญัติแห่งกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย โดยการบัญญัติให้มีการควบคุมกำกับดูแลองค์กรส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน ในกรณีที่ท้องถิ่นไม่ออกข้อกำหนดท้องถิ่นตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเวลาอันสมควร ก็ให้ราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคมีอำนาจออกข้อกำหนดแทนท้องถิ่นได้ เหมือนเช่นกรณีตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 60 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจดำเนินการแทนได้เมื่อได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว และการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานสอบสวน และมีอำนาจสอบสวนได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งจะทำให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ นอกจากกรุงเทพมหานคร มีอำนาจสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ด้วย

## 5.2 ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาวิจัยเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ให้ราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค มีอำนาจในการกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น โดยให้ราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคเข้าไปดำเนินออกข้อกำหนดแทนราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามมาตรา 31 เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นได้ ในกรณีที่ท้องถิ่นไม่ดำเนินการออกข้อกำหนดในเวลาอันสมควร โดยบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เหมือนเช่นกรณีตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่บัญญัติไว้ให้ราชการส่วนภูมิภาค โดยผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเข้าดำเนินการแทนเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการในเวลาอันสมควร

2. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีหน้าที่และอำนาจในการสอบสวนได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในความผิดเกี่ยวกับการสาธารณสุข ซึ่งจะทำให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ นอกจากกรุงเทพมหานครมีอำนาจสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ด้วย โดยการสรรหาบุคลากรที่มาจาก การสอบคัดเลือกจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ความรู้ทางด้านกฎหมายและการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมและคุณสมบัติอื่น ๆ ที่เหมาะสม เนื่องจากในปัจจุบันนี้ รัฐบาลมีนโยบายให้มีการกระจายอำนาจและรายได้ลงไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ทำให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองและมีรายได้เป็นของตนเองมากขึ้น ราชการส่วนท้องถิ่นจึงมีความสามารถ ในอันที่จะดำเนินกิจการในด้านการป้องกันและปราบปรามปัญหาเกี่ยวกับการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาความเค็มหรือแร่ธาตุดังกล่าวได้ด้วยตนเอง เนื่องจากในความคิดเกี่ยวกับการสาธารณสุขดังกล่าวเป็นความคิดเพียงเล็กน้อย ไม่มีความรุนแรง แต่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญและความสามารถเฉพาะด้านเป็นพิเศษ และจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจมีภาระกิจจากส่วนกลางเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถที่ดูแลบังคับการหรือช่วยเหลืองานในหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มอำนาจให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในส่วนนี้

3. ในกรณีที่ท้องถิ่นมีพนักงานสอบสวน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นของตนเองนั้น ความพร้อมทางด้านของบุคลากร โดยเฉพาะเรื่องความรู้ความชำนาญ ในบางท้องถิ่นอาจจะยังอยู่ในขอบเขตจำกัด ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจบัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล ของกฎหมายเพื่อให้ท้องถิ่นที่ยังไม่มีความพร้อมดังกล่าว ได้มีเวลาเตรียมจัดระบบของตนเอง ในช่วงเวลาหนึ่งก็ได้ โดยให้อำนาจในการสอบสวนดังกล่าวนั้นเริ่มปฏิบัติในราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีความเจริญเดิมโตมากกว่าท้องถิ่นอื่นก่อน เช่น กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาและเทศบาลนคร และขยายขอบเขตไปยังเทศบาลเมือง และองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เมื่อ ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นมีความพร้อม ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติในเฉพาะกาลที่ได้กำหนดไว้